Natisov 15.000.

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Stajerc

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 3. | V Ptuju v nedeljo dne 17. januarja 1909. | X. letnik.

Komedija . . .

Ob večjih sejmih v mestih opaziš pisano pobarvane barake, pred katerimi stojijo klovni ali bajaci in vpijejo na vse kriplje, kakor da bi bila od vpitja večnost njih duš odvisna: „Nur herrrrreinspaziert, nur herrrreinspaziert“. In ko plačaš svojih par grošov, vidiš v špiritu posebno velikega martinčka ali pa našopanega teleta s tremi ušesi ali dvema repoma. Ako imaš posebno srečo, se ti pokaže še debela babura, ki tehta približno toliko kakor pitano ogrsko prase, ali pa se postavi ta in oni „dummer August“ na glavo . . . Zunaj na baraki so naslikane vse mogoče krasote; ali notri ne vidiš ničesar od njih . . .

Res, res, — taki baraki ciganskih komedijantov so podobne naše prvaške stranke. Na zunaj imajo lepe barve in lepe slike. Na eni strani slika „slovanske vzajemnosti“, na drugi slika „slovenskega narodnjaštva“ na tretji strani slika „pobratimstva z brati Srbi“, na četrti zlata podoba „katoličanstva“ in na peti strani, tam nekje v kotu, celo sliko „svobodomiselnosti“ ali „naprednosti“ . . . Pred barako pa stojita kričavi študent Spindler ali kaplan Korošec in vpijeta na vse kriplje: „Nur herrrrrrreinspaziert, nur herrrrrrreinspaziert“ . . . In ko vstopiš, ko si plačal poštene tvoje groše, preide te žalost. Kajti — komedijanti so te osleparili . . .

Oj ti prvaška baraka! Tiste slike, ki so goljufive in ki jih opazujemo zunaj barake v njih kričečih barvah, tiste slike imenuje prvaško časopisje „nazore“, „slovensko prepričanje“, „rodoljubno čustvo“ in bogve kako še vse. Ali plakat na deskah barake nam za sto vragov ne more zadostovati. Kar imam na jeziku, to moram imeti kot poštenjak tudi v srcu! Kar se zunaj obljubuje, to se mora notri tudi izpolniti! Drugače je vse sleparija . . .

Zunaj je napisano, da so prvaški klerikalci strastni zastopniki slovenskih kmetov. Znotraj pa vidimo, da ni glasoval prvaško-klerikalni poslanec Pišek za kmete, temveč je raje proti kmetom podpiral vlado. Dr. Korošec kaže podobo, na kateri je naslikan „kmet“ Pišek, ki stoji v škornjah za plugom in vpije: „Nur herrrrrreinspaziert“. V baraki „kmetske“ ali „smešne zveze“ pa vidimo istega Pišeka, ki sedi pri glažeku dobre slivovke, medtem ko se glasuje v državni zbornici za in proti kmetom . . . Oj ti prvaška baraka! Rdeče-plavo-bele zastave vihrajo in ponesrečeni pesnik Vekoslav Spindler tuli: „Nur herrreinspaziert“. Na sliki stoji poslanec Ježovnik in obira trte. Ali v baraki ga vidimo v družbi dveh prvaških uradnikov spati in to v istem času, ko se odločuje v državni zbornici o usodi kmetov . . .

Komedija, komedija! . . . Ploj — pardon! — c. kr. hofrat dr. Miroslav Ploj je pred barako naslikan kot vrli junak, za katerim stoji najmanje stotisoč s kosami oboroženih kmetov. V resnici pa se postavlja Ploj na glavo. Kakor stolpova zastavica se ravna po vetru, danes gleda proti severu, jutri proti vzhodu, zutraj proti jugu in zvečer proti zahodu. Ploj zajutrkuje kot klerikalec, vživa kosilo kot stari prvak in večerja kot liberalec. Njemu je vse en vrag, samo da živi. „Kaj boš jamral“, pravi ta čedni gospod, „vesel bodi, da imaš trebuh, ker drugače bi moral tvoje čreve v rokah nositi“. . .

Žalibog, da se vrši vsa ta komedija na treške izmozganega slovenskega ljudstva. Kmet, delavec, rokodelec so tisti, ki plačajo krvave svoje groše, da zamorejo prvaki komedije igrati. Zato se je res težko smejati. Povsem resno stavimo torej sledeča vprašanja:

1. Kako je mogel kmet Pišek proti kmetom glasovati?

2. Kako je mogel kmet Ježovnik proti kmetom glasovati?

3. Kako more dr. Korošec v svojem društvu trpeti poslanca Pišeka, ki ni tako kakor on glasoval?

4. Kako more biti poslanec Roblek prijvtelj poslanca Ježovnika, ko sta vendar vsak drugače glasovala?

5. Kako se morejo klerikalni listi zavzemati za Pišeka, ko ta vendar ni proti tisti postavi glasoval, katera je glasom članov istih listov velika nevarnost za kmete?

6. Zakaj liberalni listi ne primejo Ježovnika za ušesa, ko je ta vendar proti njih pisanju glasoval?

Komedija, komedija . . . Prvaki ne bodejo na ta vprašanja odgovorili. Molčali ali psovali bodejo. Kajti oni vedo dobro, da se bode našlo še dosti kalinov, ki se bodejo vlovili na uljudni klic Spindlerja ali Koroša: „Nur herrrrrrrein spaziert“.

Dokler se ljudstvo samo ne pomaga, mu tudi Bog ne bode pomagal!

„Interesi zemljo posedujočega kmeta — katerega pa je ločiti od velekapitalistov, ki tudi zemljo posedujejo — stojijo v tesni, neločljivi zvezi s splošnimi interesami cele človeške družbe. Kar služi za pospešovanje ali oškodovanje enega, pospešuje ali oškoduje tudi drugo“.

Adam Smith.

Politični pregled.

Vojska?! Iz Balkana prihaja po dolgi dobi zopet enkrat vesela vest. Pogajanja med Avstro-Ogrsko in Turčijo so dospela do mirnejšega sporazumljenja. Avstrijske predloge, v katerih je obsegana tudi nekaka odškodnina za nekdanjo okupacijsko ozemlje, je turška vlada sprejela in se je tedaj komaj treba bati, da bi jih ne sprejel tudi turški parlament. S tem bi torej Avstro-Ogrska Turčiji plačala okroglo 54 milijonev kron. Ako se pomisli, da bi eventuelna vojska veliko več stala, smatrati se mora to za uspeh naših diplomatov. S Turčijo bi bila tedaj stvar v glavnem končana. Tudi bojkot avstrijskega blaga na Turškem se mora s tem končati. Ostane zdaj le še vprašanje s Srbijo in Črnogoro: Zadnja je že precej izgubila veselje do vojske. In Srbija bode tudi morala pomisliti izrek, da se potrebuje za vojsko prvič denar, drugič denar in tretjič zopet denar. Politika in vojske se ravno dandanes ne delajo več po nezreli volja tega ali onega mlečozobnega balkanskega prestolona-

Grozoviti potres v Italiji.

Vsa poročila kažejo, da spada zadnji potres na spodnjem Italijanskem med najgrozovitejše naravne dogodke, kar jih pozna človeška zgodovina. Človeku se ustavi kri, ko čuje o tej velikanski nesreči. Stotisoči zdravih ljudi je našlo svojo smrt, stotisoči so lačni in nagi izročeni bedi, tisočeri so v strahu znoreli . . . Vkljub temu, da tekmuje celi svet v tem, da bi nesrečnim pomagal, je revščina velikanska. Bojazen in strah prešine človeško srce, ko čitamo poročila. Kako malenkostni smo ljudje, prave igračke v roki vesoljne nature in kako grozovita je smrt, kadar postane zdivjana furija . . .

Namenili smo se, svojim čitateljem podati v par kratkih črticah grozovite posledice velikanskega tega potresa.

Natančna poročila o številu žrtev in o svoti napravljene škode se seveda še ne more podati. Ali le nekaj dognanih številk naj znači velikosto te katastrofe. Ubitih je bilo v mestu Messina 108.000 oseb, v mestu Reggio di Calabria 31.000 oseb, v Palmi 4.500 oseb, v Miletti 2.300, v Bognavi 800, v Villa S. Giovanni 3.600, v Pelaru 3.300, v Scilli 2.800, skupaj torej 156.400 oseb. K temu pridejo še ubiti ljudje iz manjših krajev ter 3.000 mrtvih iz San Efonnia, tako da je najmanje 160.000 oseb našlo smrt v potresu. Ranjenih pa je gotovo tudi toliko.

Grozna je usoda otrok. Iz razvalin se je potegnilo stotero dojenčkov in malih otrok, ki še svojega imena ne poznajo; odpeljali so jih dobrosrčni ljudje v tuja mesta. Pozneje so tudi še marsikatero mati rešili, ki išče zdaj zamanj svojo deco.

Potresni sunki se še vedno ponavljajo, čeprav ne več tako močno. V Messini so izkopali iz razvalin še živega nekega mesarja Bensaja; 14 dni je bil nesrečnež v razvalinah in je videl, kako mu žena in 4 otroci umirajo; vkljub temu še živi. — Prvi pogreb mrličov je povzročil dogodke, ki so nepopisni. Povsod se je vidlo obupane ljudi, ki so jemali od svojih sorodnikov slovo. Škof je korakal skozi mesto in se podal na pokopališče. Tam je bila napravljena 10 metrov globoka in 30 metrov dolga jama, v katero se je pogreznilo nad 300 mrličov. Pokopali so jih hitro in kmalu se je odprla zopet tako velika jama ter požrla zopet stotero mrličov . . . Iz Novi-Yorka (Amerika) se poroča: Grozni dogodki so se vršili danes na barki, ki je s 400 italijanskimi izseljenci priplula tu-sem. Potniki so šele tukaj o nesreči izvedeli. Ko so izvedeli o nesreči, so kar blazneli. Nekaj mož je zapustil ženo in 6 otrok v Messini, drugi očeta, mati in 8 sester; neka žena je dospela v Ameriko k svojemu možu; doma je pustila 2 otroka, ki naj bi za njo prišla, kadar bi bilo dosti denarja.

slednika. V splošnem se tedaj že lahko zavedamo, da ni pričakovati resne vojske. Mogoče je le, da bi nahujskani srbski puntarji pričeli pohajati čez mejo in delali nemir. Ali tej roparski tolpi bodejo naši vojaki pač kmalu konec naredili. Po dolgem času torej lahko zabeležimo vest, da se za sedaj ni treba bati vojske. In ta vest bode pač tisočerim dobro došla!

Za rezerviste. Poroča se, da letos ne bodejo dobili oprostitev od vojaških vaj v svrho dosege „pasa“ v inozemstvo rezervisti in nadomestni rezervisti. Sploh se bode le v najvažnejših slučajih dovolila oprostitev od vojaških vaj.

Obrtni svet (Gewerberat) je torej vendar enkrat uresničen. Kakor znano, obstoji že leta sem industrijski svet in delavski svet v strokovno pomoč vladinih organov. Le obrtniki so bili doslej prezreti. Novi obrtni svet bode obsegal 75 članov, ki bodejo morali biti vsi rokodelci. 29 jih bodo izvolile trgovske in obrtne zbornice, 17 jih bode imenoval trgovski minister, 29 pa zveze obrtniških zadrug.

Kranjski deželni zbor je bil 8. t. m. zopet otvorjen. Prvaški poslanci so porabili to priložnost, da so na prav „iblanski“ način napadli deželnega predsenika Schwarza. Psovali so ga in tulili, kakor septembra meseca pred nemško kazino. Deželni predsednik se zanje niti zmenil ni. To je res grda komedija. Gospoda, ki se drena okoli nekdanjega agenta in sedanjega župana Hribarja, je neumne ljudi toliko časa v nesrečo hujskala, dokler niso ubile vojaške puške dvoje mladih življenj. In zdaj delajo hujkači tako, kakor da bi ne bili nič krivi. Res, škoda zapeljanih mladeničev, ki sta poplačala s svojo mlado krvjo veleizdajstvo prvaške politiko. Ali povzročitelji tega streljanja, hujskači Hribarjeve vrste, nimajo pravice tarnati nad usodo svojih — žrtev.

Kloufač — veleizdajalec? Znani češki rogovilež in hujskač posl. Kloufač gre zopet na potovanje in sicer v Rusijo. Res žalostno, da zamorejo v Avstriji taki ljudje gotovo vlogo igrati. Pa še nekaj zanimivega. V Pragi obstoji neko mladinsko društvo, katerega vodi ravno ta posl. Kloufač. To društvo je dobilo te dni brzojavko s sledečo vsebino: „Denar odposlan. Organizacija srbske mladine“. Policija je uredila preiskavo, kajti splošno se čuje, da se gre tukaj za deželno izdajstvo.

Vojaška taksa. Tisti, ki niso bili k vojakom potrjeni in so tedaj prisiljeni, plačevati vojaško takso, se morajo tekom tega meseca pri svojem občinskem uradu zglasiti, ker bi bili drugače lahko kaznovani.

Armada — pripravljena. Poroča se, da je z včerajšnim dnevom dobila naša artiljerija vse potrebno streljivo. S tem je avstro-ogrska armada popolnoma pripravljena za vsak slučaj.

Srbska zahvala. Komaj je naša ponižna državna zbornica sprejela postavo glede uvoza srbskih volov in svinj, ko so se ti ovčji tatovi že „zahvalili“, seveda na svoj način. 1. t. m. je sklenil odbor srbskih žena, da se bode odslej z vsemi močmi vse blago Avstro-Ogrske bojkotiral. Sklenili so ti predrzneži, da bodejo odslej blago raje iz Italije, Anglije in Francoske naročevali in kupovali. Srbske trgovce se je opozarjalo, naj pošljejo avstro-ogrskim liferantom vse ono blago nazaj, katerega so sicer že dobili ali še ne plačali. — Tako delajo Srbi proti nam! Mi pa jim dovoljujemo uvoz njih volov! — V srbski skupščini pa je imel minister za zunanje zadeve Milovanovič predrzni govor, v katerem je tudi trdil, da je Avstrija Srbe za sužnje naredila. Potem, ko so ga naši poslaniki za dolga ušesa prijeli, je mož sicer tajil. Ali sovraštva je z vso svojo bando že dovolj pokazal. Srbski odbor za narodno obrambo je sklenil, da natisne in razširi Milovanovičev govor v 50.000 izvodih. Zmešani prestolonaslednik je moža obiskal in se mu zahvalil za njegov govor. Fantalin je tudi dejal, da bode tisti dan srečen, ko bode on na čelu smrtne legije proti Avstriji korakal. — To je zahvala pridnih Srbov!

Kdor še nima
„Štajerčevega kmetskega koledarja“
ta naj se ga **dokler je še čas** takoj nabavi!
Koledar stane 60 vin., s pošto 70 vin.

Dopisi.

Sv. Marko niže Ptuja. Žalostna novica se sliši po naši fari. Pretečeni teden splašil se je konj gospodarja preč. gosp. župnika Leop. Skuherskega, ker so se vozili proti domu iz vinograda; nesreča se je pripetila, ker so se prekucnile sani in g. župnika težko ranile. Usmili se jih ljubi Bog in podeli dobremu dušnemu pastirju zopet v kratkem zdravje! M. P.

Sv. Marko. Vprašamo mi farani, zakaj vendar mi imamo našega organista? Mar-li zato, da bi se on pečal samo z drugimi rečmi, kakor s posojilnica, z bralnim društvom, s pevci, s tamburaši? Mi mu tega ne zavidamo, ali hočemo da se tudi briga malo bolj za cerkvene reči, da bo zvonil ob uri, ne pa četrt ure pozneje in da bi se naznanilo z zvonom, kadar se sv. maša prične ali pridiga i. t. d. in da bi malo sneg odstranil od cerkvenega prostora, da vendar človek ima kam stopiti in izogniti. Mi ti to naznanimo, da se sploh malo bolje brigaš za cerkveni red; saj vendar imaš svoj lep zaslužek, prosto stanovanje in na birco tudi ne pozabiš, nas prideš rad večkrat obiskovat, kakor naprimer žitna zbirca, potem krompir, čebula, hajdno pa tudi klobase so dobre in jajca in sploh, kar ti pri hiši treba dobiš od faranov. Pozdravljen nam, in se poboljšaj! Zbrani farani.

Iz Stojnc niže Ptuja. Napadel je Andrej Kreinz gospoda, kateri je nosil iz Ptuja brzojav, in ga je vrgel ob tla ter mu pobral denarje. Ptička so odvedli orožniki pod ključ.

Od sv. Križa pri Mariboru. Gospod Anton Kobek, naš „politiš“ župnik praviš, da je za tebe čast, če te „Štajerc“ popegla. Več take časti ti pri nas noben človek ni nevošljiv, ker dobro vemo, kake ljudi ptujski korenjak krtači. Tudi vemo mi, da si zelo častilakomen in ti bomo zato v novem letu veliko take časti privoščili. Ti pozabiš, da bi za tebe bil boljši mir ko prepir. Mi celi teden težko delamo in si naš kruh pošteno služimo, od tebe pa pravijo, da večkrat od ponedelka do nedelje v farovžu lenobo paseš, da od samega dolgega časa ne veš kaj bi spočel. Potem nas v nedeljo lahko šinfleš da smo „zavrženi ljudi“. Ti bi rad, da bi ti cela fara pravila „oni“, pa ti ne bo. Ali ti Boga vičeš? Boljši pa ti „politiš“ župnik gotovo nisi ko je Bog. Prevzetija prvega klasa! Ti bi tudi rad celo faro komandiral, pa si še premalo pameten. Ti politiš župnik praviš, da mi lažemo. Ne mi, ali drugi se lažejo. Ali si ti resnico govoril, ko si dejal v cerkvi, ko si pridogval, da so v vicah verne duše na ketne priklenjene in ko si se bahal, da je katoliški duhovnik tako mogočen ko Jozua, ki je skoz tri dni solnce ustavil, da ni moglo zahajat. Siromaček ubogi! Ti politiš župnik bi nam rad vsako veselje prepovedal. Ali še kaj veš, kako si sam pri Minklči na gostiji juckal, da si skoro gluh postal? Tudi nam oponašaš, da veliko spijemo. Ti pa nič ne piješ? Ali si že pozabil, kako si od Šenkungote domu lazil tistokrat, ko te je vino lučalo po cesti! Menda ja ne misliš, da je Bog vino dal le za velike farovške želodce. Kdo bo pa od kmeta vino kupil, ko nihče spit ne sme? Ti politiš župnik praviš, da naj faranom Bog plača, kaj so tebi dobrega storili, ko pa bereš ma moramo mi plačati ne pa Bog. Ti tudi sovra nekatere kmečke ljudi, ker so bogati. Ali te pa sram povedat, da si vajncerski sin. Ali že čul storijo od uboge uši, kak hud kašel dobila, ko je okol gospodovega klobuka lezla Ni sramota, če je kdo ubožnih staršev otrok, je pač sramota, če se župnik stana njegovi staršev sramuje. Ti bi rad, da bi tvoje šimfarj pozabili, mi pa ne bomo nikol pozabili, da preklinjal pošteno kmetico, ki je v grobu davno strohnela. Zdaj pa prašam še tebe veli katoliški mož in cerkveni ključar Ivan Hl . . . ki se farjem v lice ližeš za hrbtom pa črez šimfleš, če še nisi zbaral, da so v Jarenini terani pred cesarjevo podobo defilirali, ti pa svoje veterane gnal samo mimo nemirne župnika. Lepo je to od tebe! Tudi ne smem pozabit na poniženga gospoda Filipa Požgana, katerem pravijo, da je ožgan in tam svojo pam kup pobira, kje farovška gospoda in njiho duševne odpadke proč mečejo. In zdaj ima menda dosti časti, potrpite malo, vam jo korajžni „Štajerc“ že še večkrat prinesel.

Nekaj kmetov.

Zavrč niže Ptuja. Sliši se iz fare Zavrčk grozna novica. Umrla je 8. t. m. stara ženic ime nam ni znano; ker so pa pustili mrtv ženo samo v hiši na parah, napadle so mački in so ji odgrizli nos, brado in pa jezik Ne puščajmo mrličev samih!

Vojnik-Hrastnik. (Pojasnenje na govor d želnega poslanca dr. Hrašoveca v Gradcu o za devi distriktnega zdravnika dr. Branko Žižeka sedaj v Hrastnik odišlega.) Trditev, da je de odbor najpoprej dr. Höhna, ter na odsto tega, dr. Breschnitza „brez vsakega razpisa“ z zdravnika v Vojniku namestil, je že večkrat do kazana neresnica, da ne rečemo obrekovanje i grda zvijača! Pa trojica Žižek-Prekoršek-Hrašove se ne sramujejo, to izmišljotino brez konca i kraja ponavljati, ter „krivico, nepostavnost i pristranost“ tudi v časopisih poprej in sedaj o 7. januarja razglaševati. Ti trije samovladarji ji jo še pogruntali, da je črna bela, in bela črn barva. Da rečeno zdravniško mesto ni bilo slovenskih časopisih razpisano, je resnica, a teg se z Gradca tudi nikol ne zgodi in niti n treba, kajti za razpis uradniških mest je uradn list „Grazer Amtsblatt“ imenovan, in v tem je bilo celo dvakrat razpisano, ker je prvi na meščeni dr. Höhn odstopil, ter je bil na drug razpis dr. Breschnik stalno sprejet. Pa trdovrat neža mladi Branček in večni študent Prekoršek se iz same strasti ne moreta premagati, že ven dar enkrat to obdolženje opustiti. Ravno tak trdovratno sta ta dva o podžaganem hrastiču v vrtu nemške šole si venomer svoj jezik brusila se smejala in krohotala, sramotilne in zasmeho valne govore po gostilnah in veselicah imela ter enako v časopise cele kopice zasmehovanj in zasramovanja pošiljala, ter z gotovostjo kako pod prisego trdila, da tega pač noben Slovene nikdar ni storil; potem takem sta ja gotovo i natanko dobro vedla, kedo ravno je to peklen sko hudodelstvo učinil, in sicer po trditvi teh dveh zasmehovalcev nihče drugi nego — Neme — pa ga nečeta izdati. Druga neresnica ali la je, da je Žižek samo v ostalih 7 občinah vs posle opravljal „razen trške občine“. Ali se m med drugimi ordinacijami podstopil in predrzni celo neki ženi obvezo odpreti, ter pregledati i konštatirati, ali je drugi starejši zdravnik še l pred 10 urami nevarno rano redno zašival i obvezal!? Mislimo da je dobil zato primern pouk, da se bo vedel v bodočnosti potem rav nati! Žižek in njegov pomočnik Prekoršek i Prekorja hočeta vse natanko vedeti, kaj dež odbor vojniško trškemu občinstvu uradno dopi suje, če tudi ničesar o temu ne zvesta, ampak si le iz strasti in hudomušnosti vse mogoče do mišljujeta, in nepristransko pravični Hrašovec pa je njih zvesti poslušalec. Konečno trdi ime novana trojica, da dež. odbor zato ni dal Branku Žižeku podpore 200 kron, ker stanuje v trgu, namesto zunaj kje v 7 občinah. Zato pa ni samo dež. temveč tudi vojniški odbor imel za dosta tehtnih uzrokov. Dočim je vojniški ob občinski trg po večini nemškega duha, se je mladi Branček že kot dijak strastnega Slovenca te zagriženega nasprotnika Nemcev kazal, kar je še sedaj, kakor že povedano, pri zasmehovalnih

---

Italijani v Ameriki nabirajo na vse kriplje v pomoč svojih nesrečnih sodeželanov. — Iz razvalin neke hiše je rešil neki vojak 106 let staro ženo; prosila je, naj se jo pusti tam umreti; na poti v bolnišnico je nesrečnica res umrla. — Poslanec Fulci je vsled nesreče pamet izgubil. Mož sedi na razvalinah svoje hiše in prosi vojake, naj mu rešijo pod razvalinam ležečo mrtvo družino. — Grozna je lakota, ki muči preživele prebivalce. Odrašeni možje si trgajo kos kruha iz rok. Barake, v katerih se shranja živež, so vojaško zastražene. Večkrat so na pol nagi ljudje hoteli vlomiti in le z bajoneti se jih je moglo ubraniti.

Ali še hujše je divjaštvo, ki se kaže v nekaterih osebah. Tatovi in roparji se kažejo vsepovsod. Težko ranjene se je od strani teh zločincev ustrelilo in oropalo. Vojaki streljalo na vsakega, ki išče v razvalinah. Proglašen je preki sod in vsakdo je na smrt obsojen, kdor ropa ali krade. — Iz vseh krajov sveta prihajajo podpore.